

Nem fotótéma

KÖNYVKRITIKA - LXVI. évfolyam, 3. szám, 2022. január 21.

Vonnák Diána: Látlak. Novellák. Jelenkor Kiadó, Budapest, 2021, 220 oldal, 2999 Ft

A választott helyszínek és témák sokféleségéből fakadóan bőven lehetne, de mégis ezekben a novellákban valamiféle politikaiüggy-képviselés. Ami nem jelenti azt, hogy ugyanakkor ne válhatnánk politikailag (is) érzékenyebbekké a könyv olvasása során. Jobban mondva, olvasása után. Merthogy mindennek a civil társadalmi hozamnak az előfeltétele: olvasói érzékenységünk gyakorlása. Hogy tudniillik ne hiányoljuk vagy gondoljuk túl mindazt, amit Vonnák elbeszélői nem vagy csak mértékkel hoznak a tudomásunkra. De még olyan alkalmi eljárások is beleférnek ebbe a szikár prózába, amelyek sűrűbb előfordulással könnyen veszélyeztethetnék annak alapkarakterét. Ilyen például a *Mozdulatlan víztükör* című darab szándékolt párhuzama a változó korba lépő ember és a terhétől fokozatokban szabaduló vemhes állat között: „nők a vérszagban, kettőnek most kezdődik minden, egy birkózik, kettő elfáradt.” Vagy az *Apály* párdarabjának, a *Dagály* című novellának már-már bőbeszédűségig - a kötet nyelvi-szemléleti állandójához mérten afféle dagályosságig - menő vallomástrillája: „Az ottfeljejtettség és az esetlegesség ösvényei után a tenger szégyentelen végtelensége, a hullámok tajtékos ki- és belélegzései mindig ujjongással töltenek el.”